

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iulie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 28 decembrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2018, declarat de avocatul Tampei Tatiana în numele inculpatului și inculpatul

Zgherea Aurel.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 11.08.2016 - 28.12.2017;
2. Instanța de apel: 31.01.2018 - 07.03.2018;
3. Instanța de recurs: 28.05.2018 - 04.07.2018.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 28 decembrie 2017, Zgherea Aurel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții ce țin de administrarea bunurilor și mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, s-a dispus încasarea de la Zgherea Aurel în beneficiul lui Fiodorova (Burca) Marina a prejudiciului material în sumă de 2300 lei.

2. Prima instanță a constatat că Zgherea Aurel, la 21 martie 2013, având drept scop însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, în urma unei înțelegeri prealabile cu Botnari Petru (condamnat prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 21.07.2016), au convins-o pe Burca Marina să se deplaseze la CC „Jumbo” din bd.Decebal 23/1, mun.Chișinău, la o reprezentanță a SA „Orange” pentru ca ultima să procure în rate un laptop de model „Asus-50IA” și un modem pentru internet, iar creditul să fie achitat de către el, fapt pe care ultima l-a acceptat.

Ulterior, după ce Burca Marina, aflându-se în CC „Jumbo” din bd. Decebal 23/1, mun. Chișinău, a semnat contractul și a primit laptopul de model „Asus-50IA” și un modem pentru internet, ieșind din centrul comercial, Zgherea Aurel și Botnari Petru, sub pretextul de a achita în continuare ratele, au primit de la Burca Marina laptopul de model „Asus-50IA” și, fără a-și onora obligațiunile, l-au însușit, cauzându-i ultimei un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă de 4600 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul T.Tampei în numele

inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că inculpatul nu a comis fapta ce i se incriminează; - incorect în acțiunile lui s-a reținut semnul calificativ „de două persoane”, de rând ce învinuirea i-a fost înaintată doar lui, fără a fi stabilite acțiunile comise de cea de-a doua persoană; - instanța incorect a reținut că inculpatul ar fi profitat de încrederea părții vătămate și i-a creat o falsă reprezentare a realității, că a dus-o în eroare și i-a propus să semneze contractul și să procure în rate laptopul și un modem pentru internet, la caz lispind careva probe ce ar confirma faptul dat; - instanța nu a dovedit care au fost acțiunile de înșelăciune comise de inculpat, de rând ce reprezentantul companiei „Orange” a explicat părții vătămate obligațiile care trebuie să și le onoreze; - nu a fost stabilit cert locul și timpul comiterii faptei, de rând ce partea vătămată a declarat că laptopul a fost procurat pe bd.Ștefan cel Mare cu 2 sau 3 ani în urmă; - instanța și-a întemeiat soluția doar pe declarațiile părții vătămate, fără a da apreciere probelor materiale din care rezultă că contractul a fost semnat de partea vatămată, aceasta a primit laptopul, iar notificările demonstrează că anume dânsa a achitat bunurile și serviciile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2018, apelul declarat de către avocatul T.Tampea a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în cadrul cercetărilor judecătorești, minuțios și sub toate aspectele a examinat probele administrate în cauză și, în baza unei analize și aprecieri ample a acestora, just a ajuns la concluzia că s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate lui A.Zgherea, iar vinovăția acestuia a fost dovedită prin totalitatea de probe acumulate la cauză, și anume - declarațiile părții vătămate M.Fiodorova (Burca), care a declarat că fiind împreună cu sora sa în regiunea magazinul „Gemenii”, de ele s-a apropiat A.Zgherea și o persoană pe nume „Petru”, care le-au propus calculatoare și acces liber la internet, în condiții în care primele 2 luni nu achită nimic, ulterior, timp de un an și jumătate în fiecare lună - câte o sută de lei. A.Zgherea a luat pașaportul surorii sale, a intrat în magazinul „Orange”, unde doamna de la ghișeu a indicat într-un formular toate datele surorii sale, întocmind și un contract, după care le-a spus că calculatoarele urmează să le ia din oficiul lor de la Botanica. „Petru” i-a cerut pașaportul ei, l-a xeroxat, ulterior cu toții au urcat într-un automobil și împreună au mers spre Botanica la un magazin, s-au parcat la etajul 3, unde le-a fost adus un calculator împachetat. „Petru” a achitat 1200 lei și a luat calculatorul, apoi au ieșit afară, A.Zgherea și Petru i-au adus calculatorul și l-au pus în portbagajul mașinii, unde se mai aflau 6 calculatoare și au plecat. După ce aceștia au plecat, dânsa a rămas cu modemul în mână și cu pachetul de la „Orange” în care se afla contractul. Peste ceva timp, a fost somată de „Orange” și a achitat suma de 4600 lei pentru calculator, din care 1400 lei i-a primit de la „Petru”; - declarațiile martorului T.Burca, care sunt similare cu ale părții vătămate și actele cauzei - copia permisului de conducere pe numele lui A.Zgherea, contractul de prestare servicii publice de comunicații electronice mobile celulare încheiat între ÎM „Orange Modlova” și M.Burca, anexa la contractul dat, din care urmează că obiectul procurării este notebook-ul „Asus-X501A”, anexa la contractul prestare servicii publice de comunicații electronice mobile celulare, din care urmează că obiectul procurării este modemu-l „ZTE MF 190 new 7.2 Mbps modem), bon de primire-predare, din care urmează că M.Burca a primit laptopul „Asus-X501A” și 7.2

Mbps modem”, notificarea expediată în adresa lui M.Burca și bonurile de plată, ce confirmă achitarea laptopului și serviciilor de către ultima, care apreciate cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - al coroborării lor, confirmă comiterea de către inculpat a infracțiunii de escrocherie, acțiunile lui corect fiind încadrate în prevederile art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal.

Concomitent celor reținute supra, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apărării invocate în apel, precum că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată, pe când probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, demonstrează pe deplin vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat.

La fel, instanța de apel a conchis că atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii incriminate a fost realizată de către A.Zgherea, deoarece dânsul a profitat de starea de necunoaștere a părții vătămate, prin crearea unei false reprezentări a realității, fără a avea intenția de a achita pentru calculator, a dus în eroare partea vătămată, i-a propus ultimei să semneze contractul pentru a procura în rate un laptop de model „Asus-501 A” și fără a-și onora obligațiunile l-a însușit, părăsind locul faptei, prin ce a cauzat părții vătămate un prejudiciu considerabil, ceea ce denotă că încă la momentul intrării în stăpânire asupra bunului, inculpatul a urmărit scopul de a-l însuși, neavând intenția de a-și onora obligațiunile asumate inițial.

Instanța de apel a respins argumentul apărării referitor la faptul că nu a fost probată existența circumstanței agravante „de două sau mai multe persoane”, deoarece această circumstanță și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești și anume, din declarațiile părții vătămate M.Fiodorova (Burca), ale martorului T.Burca, în baza cărora s-a constatat că la executarea laturii obiective au participat ambii inculpați, fiind coautori, iar lipsa sau prezența înțelegerii prealabile nu influențează la calificare.

Instanța de apel a constatat că și-a găsit confirmare și circumstanța agravantă „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, deoarece în cadrul cercetării judecătorești, partea vătămată a indicat că prejudiciul cauzat prin infracțiune de către inculpat în mărime de 4600 lei, este considerabil, reieșind din starea financiară a acesteia, care nu este angajată în câmpul muncii, având la întreținere un copil minor.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul T.Tampei în numele inculpatului și inculpatul, care, fără a invoca vreun temei de drept, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, indicând că instanțele de judecată nu au dat o apreciere obiectivă probelor administrate și prezentate în cauză cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, astfel, referindu-se la circumstanțele de fapt ale cauzei, invocând repetat aceleași motive cum au fost invocate în apel și descrise la pct.3 al prezentei hotărâri.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul T.Tampei în numele inculpatului și inculpat, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat, Colegiul penal penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel

pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanța de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Astfel, în recursul declarat, recurenții nu au invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul acestuia se conchide că aceștia solicită achitarea, pe motiv că fapta lui A.Zgherea nu întrunește elementele infracțiunii, temei prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurenți.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui A.Zgherea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Concluzia cu privire la vinovăția inculpatului, instanțele de fond și-au întemeiat-o pe declarațiile părții vătămate M.Fiodorova (Burca), a martorului T.Burca, cât și actele cauzei, care sunt amănunțit descrise atât în sentința primei instanțe (f.d.157-160), cât și în decizia instanței de apel (f.d.187-195 v.2), și aceste probe nu trezesc careva dubii.

Instanța de apel, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată, a verificat probele administrate la dosar (f.d.182-185 v.2), dându-le o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei și concludenței, în urma căreia just a ajuns la concluzia privind încadrarea corectă a faptei săvârșite de inculpat, fiindcă starea de fapt și de drept stabilită concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate în cadrul examinării cauzei.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui A.Zgherea, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Argumentul pe care îl invocă recurenții, precum că instanțele incorect au reținut în învinuirea lui A.Zgherea semnul calificativ lit.b) - escrocheria săvârșită de două persoane, este neîntemeiat, deoarece se combate prin declarațiile părții vătămate M.Fiodorova (Burca), a martorului T.Burca, și actele cauzei, care în coroborare una cu alta, duc la concluzia că A.Zgherea a acționat împreună cu

P.Botnari, care a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 21.07.2016 pentru aceeași faptă săvârșită „în urma unei înțelegeri prealabile cu o persoană în privința căruia materialele au fost disjuncte într-o procedură separată”, adică cu A.Zgherea, cu care au întocmit planul de dobândire prin înșelăciune a laptopului de la partea vătămată, ceea ce demonstrează intenția directă a ambilor a scopului de cupiditate. Mai mult, instanța de apel s-a pronunțat destul de motivat și detaliat asupra acestor argumente, nefiind necesară reluarea ori completarea acestora deja expusă în decizia recurată, soluție descrisă și la pct.4 al prezentei decizii.

Prin urmare, fapta inculpatului A.Zgherea, care la 21.03.2013, în baza aceleiași rezoluții infracționale și împreună cu P.Botnari, care a fost condamnat prin sentința din 21.07.2016, au dobândit ilicit bunul de la partea vătămată, întrunește elementele infracțiunii de escrocherie, prevăzute de art.190 alin.(2) Cod penal.

Sub aspectul laturii obiective, elementul material al infracțiunii de escrocherie s-a realizat prin acțiunea de luare a bunului - laptopului. Urmarea imediată a constat în trecerea bunului din stăpânirea părții vătămate în stăpânirea inculpaților. Legătura de cauzalitate rezultă din acțiunea de dobândire ilicită a bunului desfășurată de către A.Zgherea și P.Botnari.

Având în vedere că fapta a fost săvârșită de către aceștia prin înțelegere prealabilă, corect a fost reținută agravanta lit.b) alin.(2) art.190 Cod penal, deoarece ambii, de la bun început, au colaborat pentru realizarea scopului propus, de dobândire a bunului și nu intenționa să-și îndeplinească angajamentul asumat. Astfel, argumentul părții apărării, precum că acțiunile inculpatului urmau a fi calificate drept complicitate la însușirea bunului părții vătămate, este lipsit de temei. Mai mult, pentru a exista complicitate și pentru ca o persoană să fie considerată complice, persoana nu realizează fapta în mod nemijlocit, ci sprijină, ajută realizarea acesteia de către autor, care efectuează acte de executare ce realizează în mod nemijlocit materialitatea faptei, fapt ce la caz nu a avut loc, deoarece ambii inculpați odată cu materialitatea faptei, au acționat ca coautori.

Astfel, Colegiul penal reține că solicitările recurenților privind achitarea lui A.Zgherea, nu au suport probatoriu și contravin elementelor de fapt, dobândite în în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta în comiterea infracțiunii imputate, este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

Concomitent, instanța de recurs conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, iar temei pentru casarea acesteia lipsesc.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal constată că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul T.Tampeii în numele inculpatului

și inculpat, și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Tampei Tatiana în numele inculpatului Zgherea Aurel și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2018, în cauza penală în privința lui Zgherea Aurel, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu